

KODEKS DOBRYCH PRAKTYK PROMOTORSKICH

1. W kontaktach z Doktorantkami/ami Promotorki/rzy powinni przestrzegać etosu pracy akademickiej, wyrażonego m.in. w misji UW, zwłaszcza odnośnie tworzenia wspólnoty naukowej, traktując przy tym Doktorantki/ów jako „młodych naukowców”.
2. Promotorki/rzy powinni znać kodeks postępowania etycznego obowiązujący na UW, oraz przepisy zarówno ogólne, jak i te przyjęte na UW - dotyczące zasad, warunków i kryteriów kształcenia w ramach SDNH.
3. Promotorki/rzy dążą do utrzymywania regularnych kontaktów naukowych z Doktorantkami/ami; kontakty te powinny, w miarę możliwości, przybierać formę bezpośrednich konsultacji (stacjonarnych lub zdalnych), przynajmniej kilkakrotnych w semestrze, a nie ograniczać się do korespondencji mailowej.
4. Promotorki/rzy powinni zachęcać Doktorantki/ów do aktywnego udziału w życiu akademickim, m.in. poprzez podejmowanie wspólnych przedsięwzięć naukowych, wskazywanie możliwości współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, pomoc przy wyborze konferencji, składaniu projektów grantowych, artykułów do druku itp. Promotorki/rzy powinni wspierać doktoranta/doktorantkę w rozwoju naukowym i realizacji planów naukowych.
5. Zobowiązania Promoterek/ów obejmują nie tylko opiekę merytoryczną, ale dotyczą także regulaminowych wymogów formalnych, rzutujących na realizację kształcenia Doktorantek/ów.
6. Promotorki/rzy dbając o jakość rozprawy doktorskiej mają prawo do jej konstruktywnej krytyki oraz wyrażania opinii na temat sposobu realizowania Indywidualnego Planu Badawczego, wywiązywania się z innych obowiązków doktoranckich itp.
7. W trudnych sytuacjach życiowych lub zdrowotnych Doktorantka/Doktorant może liczyć na życzliwość i zrozumienie Promotorki/promotora.

Rada Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych